

مدیریت دانش در سازمانهای فکری

سید علی اکبر احمدی*

یافته‌های محققان در سالهای ۱۳۷۴ به بعد در زمینه مدیریت دانش تدوین شده است.

کلیدواژه : مدیریت دانش، تجربه، سازمانهای فکری، یادگیری سازمانی، سازمان یادگیرنده.

مقدمه

نام استوارت^۱ در سال ۱۹۹۴/۱۳۷۳ در مجله فورچون^۲ نوشت که شرکتها باید به آنچه که می‌دانند (سرمایه فکری) بیش از آنچه که دارند (سرمایه مادی) اهمیت بدهند. پیتر دراکر دانش را به عنوان مزیت رقابتی در جامعه بعد از سرمایه‌داری معرفی می‌کند و استتفورد پال رومر^۳ دانش را تنها منبع بی‌پایانی می‌داند که با استفاده بیشتر حجم آن بیشتر می‌شود.

بسیاری از مشاوران در سازمانهای بزرگی همچون آی. بی. ام با استخدام مدیران ارشد علمی و مدیران سرمایه علمی، بر سرمایه علمی شرکتهای خود نظارت می‌کنند. آنان به پیشرفتها و افزایش تولید ناشی از سازماندهی علمی و

چکیده: با توجه به پویاییها و پیچیدگیهای محیطی، سازمانی و شغلی در ابعاد گوناگون علمی، فرهنگی، ارتباطی، اقتصادی، اجتماعی در عصر کنونی، سازمانهای بعد از عصر اطلاعات، دانشگرا شده‌اند و دانش یک مزیت رقابتی برای آنها محسوب می‌شود.

بدیهی است که سازمانهای پیچیده جدید با توجه به ویژگیهای مذکور، سخت نیازمند مدیریت دانش هستند. در این میان، سازمانهای فکری، مثل سازمانهای مطالعاتی و تحقیقاتی، که به شناسایی مسائل، خلق راهکارها و روشهای حل موضوعات و انتشار آنها می‌پردازند، بیشتر از هر نوع سازمان دیگر مقتضی توجه به اطلاعات و، برویه تولید، مستندسازی، انتشار و ارزیابی و مورر دانش هستند. البته به تدریج مرز میان سازمانهای تحقیقاتی با سازمانهای اجرایی برداشته و فاصله آنها کمتر خواهد می‌شود و، در آینده نه چندان دور، بخش‌های اجرایی و فکری سازمانها در یکدیگر ادغام می‌شوند.

فرانلندلی همچون خلاقیت و نوآوری، حل مسئله، تحقیق کردن، یادگیری و ارائه ایده، به عنوان موضوعات متداول در مدیریت دانش در سازمانهای تحقیقاتی قابل بررسی و مطالعه هستند. بنابر این، در این مقاله به ارائه چنین موضوعاتی در مدیریت دانش (دانلی)، که در سازمانهای فکری قابل طرح است، پرداخته می‌شود.

این مقاله بر اساس یافته‌ها و تحقیقات انجام شده در زمینه طراحی الگوی یادگیری مستمر مدیران و، همچنین، طراحی نظام مستندسازی، بررسی و انتشار تجربیات مدیران، و با مطالعه

* عضو هیئت علمی دانشگاه پام نور، سازمان مرکزی

اطلاعات: داده‌های مربوط، هدفدار و با ارزش که تنها گیرنده داده‌ها می‌تواند مشخص کند که تا چه حد برای او حاوی اطلاعات هستند. لذا دانش فناوری اطلاعات، الزاماً نمی‌تواند به افزایش سطح اطلاعات بینجامد.

دانش: دانش فراتر، غنیتر و عمیقتر از داده‌ها و اطلاعات است. دانشمند همانند یک سیستم اطلاعاتی، یک بانک اطلاعاتی یا دایرۀ المعارف یا کتاب راهنمای دانش ترکیبی است پویا از تجربیات، ارزشها، اطلاعات و نگرشهای کارشناسی سازمان یافته که چارچوبی برای قضاوت یا ارزشیابی و بهره‌برداری از تجربیات و اطلاعات جدید به دست می‌دهد. دانش در ذهن کارگر علمی یا دانشگر^۰ به وجود می‌آید و مورد استفاده قرار می‌گیرد و در سازمانها در مدارک علمی، رویه‌های کاری، اعمال و هنجارها وجود دارد (داونپورت و پروسک، ۱۳۷۹: ۲۲-۳۰).

دانش به دلیل قابلیت اجرایی، ارزشمندتر از داده‌ها و اطلاعات است؛ اما به دلیل اینکه دانش و تصمیمات متذبذه از ناحیه دانش ذهنی انجام می‌شود فاصله مسیر انتقال دانش به عمل پیچیده و به سادگی قابل روئیت نیست (همان: ۲۸-۳۰). دانش با از دست دادن بار ارزشی تبدیل به اطلاعات و سپس داده‌ها می‌شود. امروزه حجم دانش علاوه بر اطلاعات و داده‌ها در شبکه اینترنت به حدی است که امکان بهره‌برداری از آن وجود ندارد و در عمل هم آنها به داده‌ها تبدیل شده‌اند.

أنواع سازمانها

اگر چه سازمانهای تحقیقاتی، ماهیتهای متفاوت نسبت به سازمانهای اجرایی دارند؛ لیکن باید پذیرفت که به تدریج فاصله میان سازمانهای تحقیقاتی با سازمانهای اجرایی برداشته خواهد شد و بخش‌های اجرایی و فکری سازمانها در یکدیگر ادغام خواهند شد. همان طور که انسانها هم فکر می‌کنند و هم عمل می‌کنند، سازمانها نیز همانند انسانها خواهند شد (شکل شماره ۱).

مدیریت دانش اشاره کردۀ‌اند (داونپورت و پروسک، ۱۳۷۹: ۱۶-۱۸). برای مثال در شرکت دارویی هافمن - لاروس در سالهای ۱۳۷۲-۱۹۹۳^۴ روش گسترش کاراتر داروهای جدید و انبوه مدارک پیچیده را، که باید در مؤسسه ملی دارو جهت تأیید و گرفتن محور تولید انبوه ارائه می‌شدند، دگرگون کردند. به این ترتیب، در حال حاضر، تأیید داروها حدّ اکثر طی چند ماه انجام می‌شود و این امر به میلیونها دلار صرفه‌جویی در نتیجه عدم تأخیر در تأیید منجر می‌گردد.

در سال ۱۳۷۵/۱۹۹۶ پنج گروه جراحی قلب، که در بیمارستانهای مختلف کار می‌کردند، عملیات انجام شده در اتفاقهای عمل یکدیگر را مشاهده کردند و به مبادله تجربیات و اطلاعات مربوطه پرداختند. این امر منجر به کاهش ۲۴ درصد مرگ و میر در هنگام عمل قلب شد.

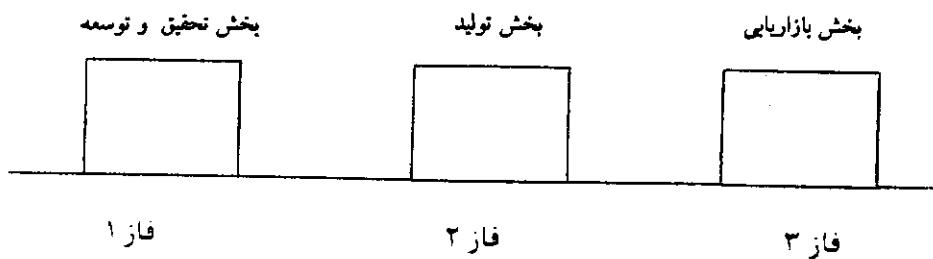
شرکت هیونت پاکارد با وجود داشتن تجهیزات مدرن رایانه‌ای، در رسیدگی به خواستها و نیازهای مشتریان دارای مسکن خود، با جذب متخصصان مدیریت دانش، از طریق منطق موردنگاری، به بررسی شکایات و نیازهای مشتریان پرداخت و نتایج را در اختیار نمایندگیهای خود قرار داد و این امر منجر به کاهش مکالمات و هزینه‌های نیروی انسانی گردید.

تعامل داده‌ها، اطلاعات و دانش

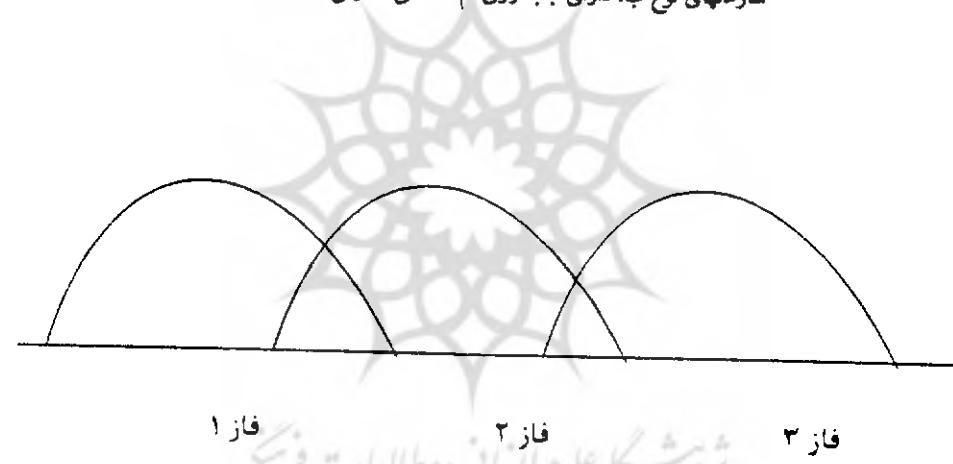
آیا می‌توان مدیریت پایگاه داده‌ها^۵ را همانند مدیریت سیستم اطلاعاتی تلقی کرد؟ بی‌شک به همان میزان نیز نمی‌توان مدیریت سیستم اطلاعات را همانند مدیریت دانش دانست؛ امروزه با گسترش سیستمهای اطلاعاتی، توجه به مدیریت دانش گسترش بیشتری پیدا کرده است. البته مفاهیمی همچون حکمت و بصیرت نیز در حال گسترش هستند که در حال حاضر عمدتاً در قلمرو مدیریت دانش بررسی می‌شوند.

داده‌ها: واقعیتهایی عینی و مجرد درباره پدیده‌هایی همچون حقوق محققان، تعداد طرحهای پژوهشی در یک مرکز تحقیقاتی، قیمت یا تعداد کالاهای در یک فروشگاه و یا داده‌ها که توسط امور پرسنلی، حسابداری، بازاریابی و غیره به کامپیوتر ارائه می‌شوند، داده محسوب می‌شوند.

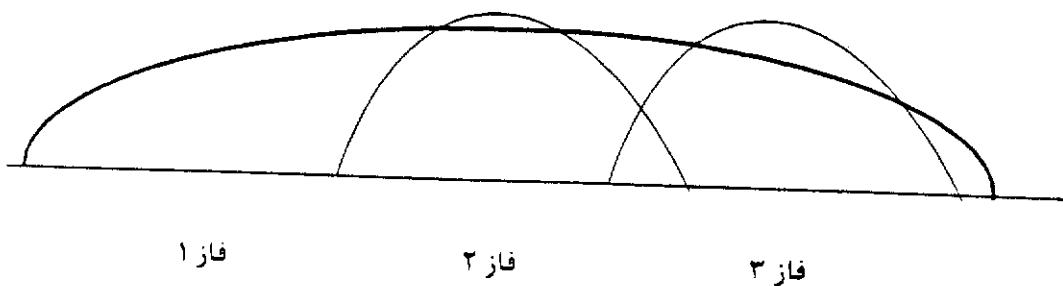
شکل شماره ۱. انواع سازمانها بر حسب تلقین وظایف
سازمانهای نوع الف (ترنیی)، سازمانهای ساده در محیط ایستا

سازمانهای نوع ب، دارای جنبه روی هم افتادگی (تلغیقی)

سازمانهای نوع ج، تکامل یافته، خودآزمایی، پیچیده و پویا و
دارای نوسان و آشوبناک

۳. هر انسان یک کارگر فکری است.
۴. افراد در صورت وجود شرایط مناسب مایل به انتشار دانش خود هستند.
۵. دانش در فرایندهای زمان بر آشوبناک (Chaouce) پدیدار می‌شود.
۶. دانش، برخلاف اطلاعات، منجر به شکل‌گیری اعتقادات و تعهدات می‌شود (Wheatley, 2000: p.p 6-9).

براساس این اشکال هر اندازه که شرایط درون سازمان و محیط به سمت پیچیدگی و پویایی (تلاطم) بیشتر سوق می‌یابد، سازمانهای نوع (الف) به سمت سازمانهای نوع (ج) که قادرند به خوبی با نوسانات و آشوبها و تلاطمها محیطی، سازمانی و شغلی مواجه شوند، گرایش می‌یابند. بر این اساس، سازمانهای تحقیقاتی کمابیش از الگوی سوم یعنی سازمانهای نوع (ج) استفاده می‌کنند.

هفت مرکز راهبردی ایجاد دانش

به طور کلی هفت مرکز راهبردی در سازمانها برای کشف دانش وجود دارد که مهمترین آنها دانش افراد، محصولات و فرایندهاست. جدول فعالیتهای اصلی مثالهای کاربردی در این مراکز راهبردی ایجاد دانش را نشان می‌دهد. این مراکز تولید دانش مانعه‌الجمع نیستند و در یک سازمان برای جست و جوی دانش می‌توان به بیش از دو تا سه مرکز متوجه شد.

مفهوم راهبردی ایجاد دانش

قبل از تشریح اهرم یا مرکز راهبردی تولید دانش ضروری است که مفروضات حاکم بر مدیریت دانش به طور مختصر ارائه شوند. این مفروضات عبارت‌اند از:

۱. دانش به وسیله انسانها خلق می‌شود نه ابزارها.
۲. انگیزه‌ها و نیازهای انسانی به طور طبیعی تمایل به خلق دانش دارند.

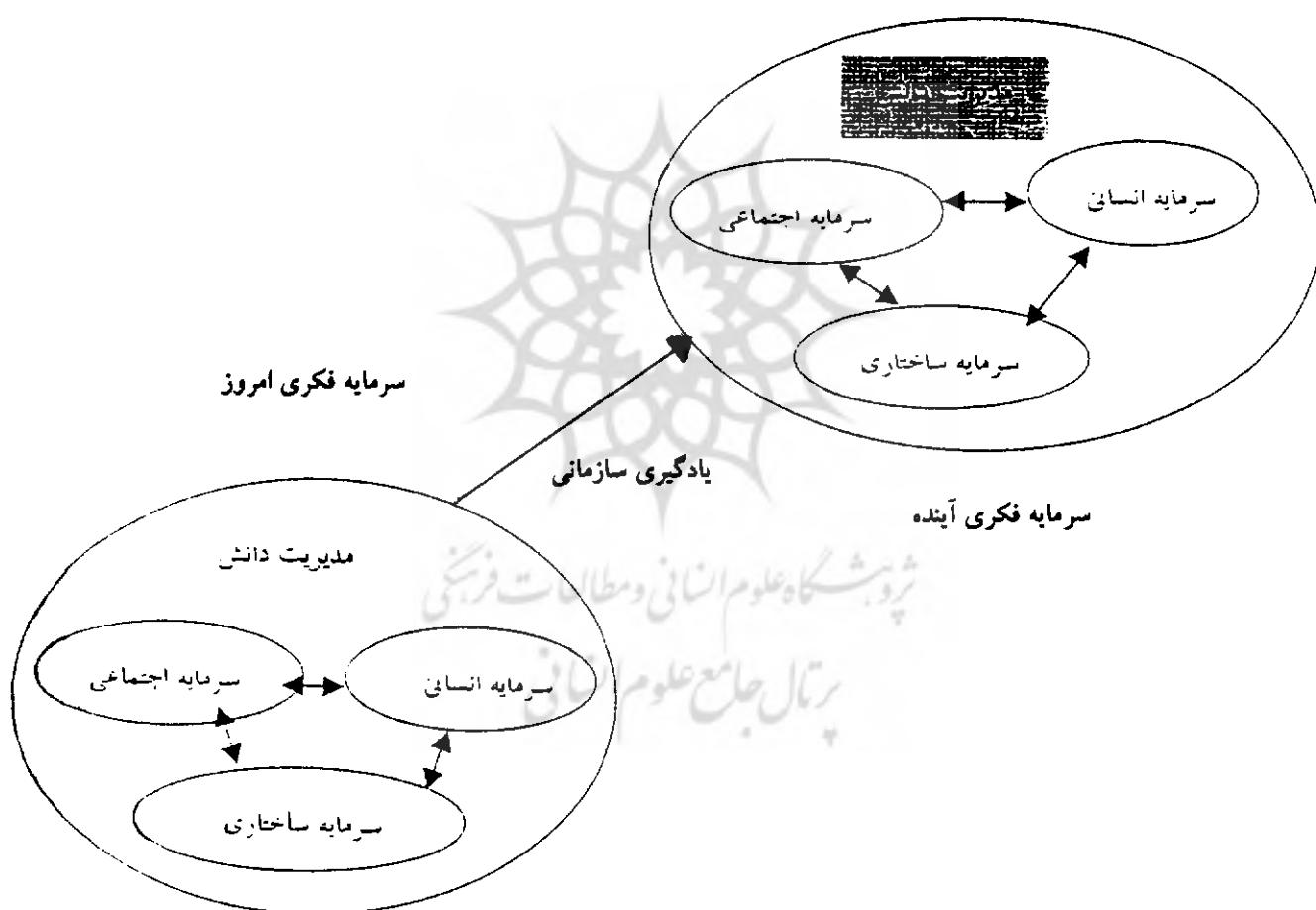
جدول شماره ۱. مراکز، فعالیتها و مصادیق راهبردی تولید دانش

مصادیق	مهتمین فعالیتها	مراکز راهبردی تولید دانش
- یک شرکت تولید فولاد با کارگران فکری کارآمد خود بازار و شبکهای دانش مشتری را به خود تحقیق و توسعه متصل کرده، آن را در کل تعریف مجدد کرده است.	- توسعه انتشار دانش مشتری - شناخت نیازهای مشتریان نهایی - بیان نیازهای تحقیق نیافر - شناخت فرستهای جدید	دانش مشتری
- شرکت خاصی، علاوه بر ابداع انواع دانش، دارای برنامه سازمان یادگیرنده است. این شرکت افراد و گروهها را در جهت پرورش مستمر دانش خود، از طریق برنامه‌های رسمی آموزشی تشویق می‌کند.	- تنبیه‌گاههای انتشار دانش - کارگاههای خلاقیت و نوادری - شبکهای یادگیری و کارشناسی (خبره) - شبکهای ارتباطات عملی	دانش در افراد
شرکتی که با طراحی و تولید بسته‌های غذایی به کترل کلسترول و فشارخون و غیره متناسب با شرایط جسمی مصرف‌کننده خود می‌پردازد، و آنها را در دستورالعملهای نحوه مصرف معنکس می‌کند.	- دانش موجود (نهفته) در محصولات و خدمات - محصولات دارای محظای دانش، همچون دفترچه‌های راهنمای کاربران و خدمات دارای دانش	دانش در محصولات و خدمات
فرآیندهای صدور جواز ساخت یا صدور گذرنامه یا صدور گواهینامه رانندگی و غیره یا فرآیندهای کاری یک شرکت که با بازنگری آن می‌توان زیان را به سود تبدیل کرد یا زمان، مسافت و رفت و آمدی را زیان را کاهش داد.	- دانش موجود در فرآیند کاری و تصمیم‌گیری مدیریت	دانش موجود در فرآیندهای کاری
شرکهای مشاره‌ای و روابط اجتماعی ستدی مشاره‌ای در سازمانها که با وجود مشاورین تحلیل گر و راهنماء، می‌توانند خدمات مهندسی را به سازمان و مشتریان آنها ارائه کنند. آنها در واقع عنوان حافظه سازمانی محسوب می‌شوند.	- انتشار دانش - سایگاههای اطلاعاتی فعالیتهای برتر - راهنمایی تخصصی - اسداد فرایندهای کاری - اشکال گوناگون مباحثه‌های به روز شده - اپیزونها	حافظه سازمانی
شرکهای تولیدی می‌توانند بر اساس صدھا عامل کمی و کیفی داده‌های مقایسه‌ای عرضه کنندگان را درجه‌بندی کنند. دانش عرضه کنندگان را می‌توان به این ترتیب به استراتژی‌های آینده سازمان پیوند داد.	- بهبود فرآیندهای دانش موجود بین عرضه کنندگان، کارکنان، سهامداران، جامعه و غیره که از طریق ارتباطات قابل حصول هستند. از این دانش برای تقویت استراتژی‌های اساسی سازمان بهره‌داری می‌شود.	دانش در ارتباطات
گروه‌های مدیریت داراییهای فکری شرکتها می‌توانند نقش مؤثری در اداره حق الامتیازها و داراییهای فکری و معنوی شرکت خود داشته باشند. این کار می‌تواند در آمددهای سرشاری برای سازمانها ایجاد کند.	- شناخت داراییهای دانشی و فکری - مشاهده، اندازه‌گیری و توسعه آنها	داراییهای دانشی

یادگیری سازمانی، به سرمایه فکری بالاتری در آینده تبدیل می‌شود. هر اندازه که سرمایه فکری به وسیله مدیریت دانش بیشتر مورد بهره‌برداری قرار گیرد، منجر به افزایش بیشتر آن خواهد شد و این چرخه به طور مستمر رو به افزایش است (شکل شماره ۲).

یادگیری سازمانی و عناصر سرمایه فکری (مدیریت دانش) یادگیری شکل جدید کار در سازمانهای امروز است. لذا دانش هم به عنوان ماده اولیه یادگیری و همچون محصول یادگیری است. مدیریت اثربخش دانش یک سرمایه فکری را به وجود می‌آورد (Seemann and etal, 2000:86). طریق

شکل شماره ۲. ترسیم عناصر سرمایه فکری و یادگیری با تحول سازمانی

که با مستندسازی، مرور و ارزیابی دانش رابطه مستقیم دارد. در مدیریت دانش این اعتقاد وجود دارد که هر سازمان دو نوع سرمایه اصلی، یعنی سرمایه مادی و سرمایه فکری، دارد.

با توجه به اهمیت مدیریت دانشی یا مدیریت دانش و رابطه آن با یادگیری، در اینجا به تشریح آنها می‌پردازم. یکی از ابزارهای یادگیری سازمانی، مدیریت دانش است

دانستن منبع قدرت است و صاحبان دانش و تجربه مایل نیستند که دانسته‌ها و تجربه‌های خود را به راحتی در اختیار دیگران قرار دهند. این مهمترین مانع مدیریت دانش است. مدیریت دانش باید بتواند فضای ارتباطی در سازمان ایجاد کند که همه در آن با میل و رغبت هر آنچه را که می‌دانند در اختیار هر کس دیگری که به آن نیاز دارد قرار دهند. مدیریت دانش به زیرساخت پیشرفته فناوری اطلاعات (IT) نیازمند است. به همین دلیل است که مدیریت دانش از مدیریت اطلاعات بهره‌مند می‌شود. هدف نظام اطلاعات مدیریت (MIS) و فناوری اطلاعات ایجاد زیرساخت و تسهیل تصمیم‌گیری مدیران است، اما، مدیریت دانش از آن فراتر می‌رود و به بحث درباره شناسایی، مستندسازی و ارزیابی داناییها و تسهیل فرآیند مبادله داناییها می‌پردازد. بدون مدیریت دانش سازمان یادگیرنده پدید نخواهد آمد. از سوی دیگر، میان مدیریت دانش و مدیریت توسعه منابع انسانی نیز پیوند برقرار می‌شود.

به هر حال، در مدیریت دانش مستندسازی فقط به تجربه محدود نمی‌شود، بلکه مجموعه‌ای از داناییها را در بر می‌گیرد که شامل اطلاعات، دانش، فرایندها، اندیشه‌ها و غیره است که هر کدام شیوه مستندسازی خاص خود را دارد (احمدی و دیگران، ۱۳۷۹: ۲۵-۲۶).

چهارچوب نمونه عملکرد انسانی در مدیریت دانش
استراتژیهای ایجاد سازمانهای دانشی بسیار کارآمد با بررسی زمینه‌هایی همچون ساختار و نقشه‌ای سازمانی، فرایندهای سازمانی، فرهنگ، محیط فیزیکی، رهبری، ارزیابی، ابزارها، توانایی و انگیزش امکان‌پذیر است. بدون توجه به این زمینه‌ها، سازمانها نمی‌توانند به ایجاد تغییرات وسیع و عمیق برای دستیابی به ماهیتی دانشی اقدام کنند. در مجموع با بررسی این عوامل ملاحظه می‌شود که ریشه مدیریت دانش در این است که انتشار دانش و بصیرت و فعالیتهاي مطلوب در گرو يك رفتار انساني است و نمی‌تواند بدون ایجاد اعتماد و توجه انسانها گسترش یابد. (Ives, 2000: 99-102).

أنواع دانش و نظرية ایجاد دانش
دانش به دو دسته، دانش ضمنی یا ذهنی و دانش صریح یا

تا به امروز تأکید مدیریت بیشتر بر سرمایه‌های مادی بوده است. در حال حاضر و در آینده توجه خاصی به سرمایه‌های فکری می‌شود. سرمایه‌های فکری از دو جزء صریح و ضمنی تشکیل می‌شوند. برای مثال، سرمایه‌هایی که در معرف افراد سازمان به صورت اطلاعات، دانش، تجربه، استعداد، مهارت و بصیرت نهفته‌اند و در سطح سازمان پراکنده‌اند. دوم سرمایه‌های فکری که در اطلاعات موجود در سازمان (پرونده‌ها، استاد و گزارش‌های دستی یا رایانه‌ای) انعکاس می‌یابند. پس دانش سازمان در دو عنصر انسان، استاد و مدارک اطلاعاتی بازتاب پیدا می‌کند.

تمرکز مدیریت دانش در مدیریت و سازماندهی این دو، جزء سرمایه است؛ به گونه‌ای که برای تحقق هدفهای استراتژیک سازمان و ایجاد قابلیت و توانمندسازی آن باید بهره‌وری این سرمایه‌ها افزایش یابد.

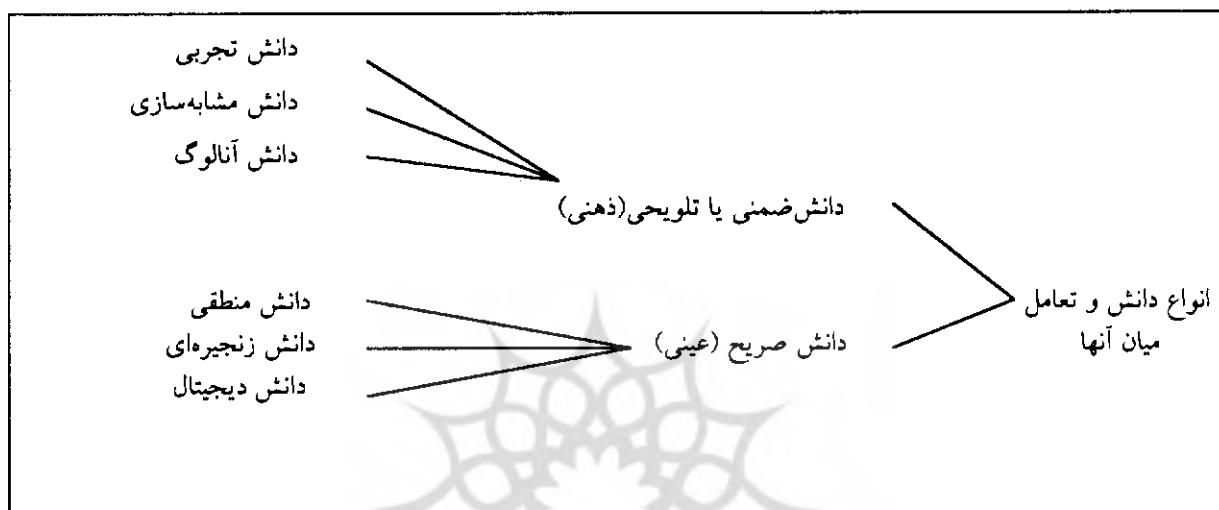
تأکید دیگر مدیریت دانش بر این است که اگر بخواهیم از عهده اداره دانش و سرمایه‌های فکری سازمان خود برآییم، نخست باید آنها را بشناسیم. پس مهمترین فعالیت شناسایی مدیریت دانش، بازشناختن سرمایه‌های فکری موجود در درون و بیرون سازمان است، که کاری بس دشوار است زیرا که این سرمایه‌ها در گستره پهناوری گستردۀ شده‌اند. در این زمینه مدیریت دانش می‌تواند کار را از بازشناختن دانش‌های استراتژیک سازمان شروع کند. بر پایه این مدیریت باید دانست که داناییهای استراتژیک سازمان کدام هستند و این داناییها نزد کیست و چگونه می‌توان آنها را در اختیار کسانی که به آن نیاز دارند، قرار داد. پس کار نخست با تهیه نقشه داناییهای سازمان آغاز می‌شود.

سپس باید در سازمان، فضایی (فرهنگ سازمانی) ایجاد شود که دارندگان دانش‌های استراتژیک، خواه به صورت ملموس و خواه به صورت تلویحی (ضمی) داناییهایشان را ثبت کنند. این ثبت (مستندسازی) باید به صورت رایانه‌ای یا دستی انجام شود تا بتوان حاصل آن را در اختیار دیگران قرار داد. لذا موضوع مدیریت دانش، افروزن بر بازشناسی داناییها و دارندگان آنها و مستندسازی آن، تسهیل مبادله اطلاعات مربوط به واکنشها و تجربه‌های است و مبحث فرهنگ سازمانی دقیقاً در همین جا اهمیت می‌یابد؛ زیرا که ارزوشها از دانستن به یاد دادن و انتقال دادن تغییر می‌کنند. در شرایط معمولی

عینی دسته‌بندی می‌شود. دانش ضمنی به وسیله تجربه عملی، مشابه‌سازی و آنالوگ مطرح می‌شود. دانش صریح به طور منطقی، ترتیبی و نظری شکل می‌گیرد (شکل شماره ۳).

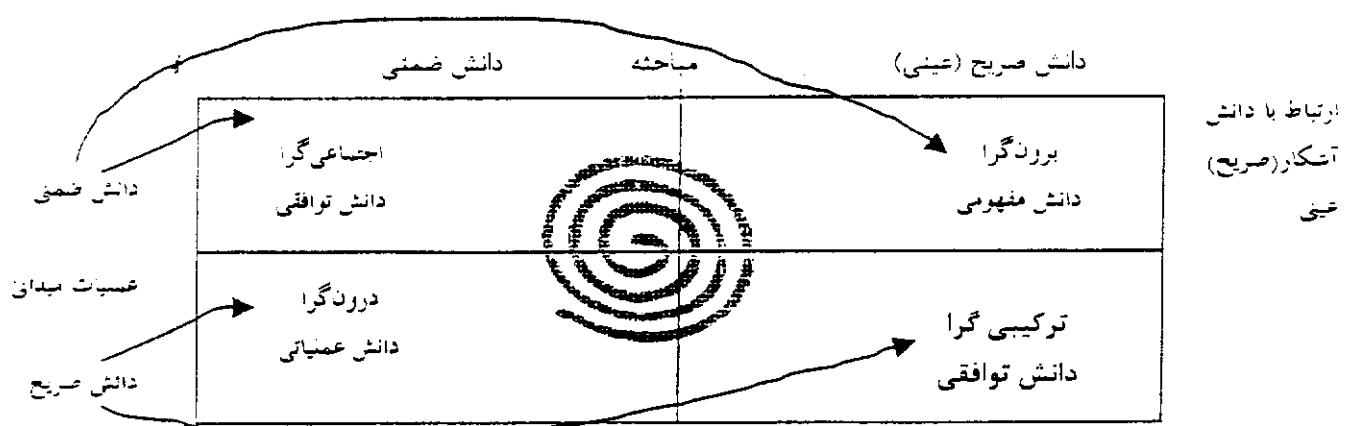
شکل شماره ۳

نظریه ایجاد دانش سازمانی

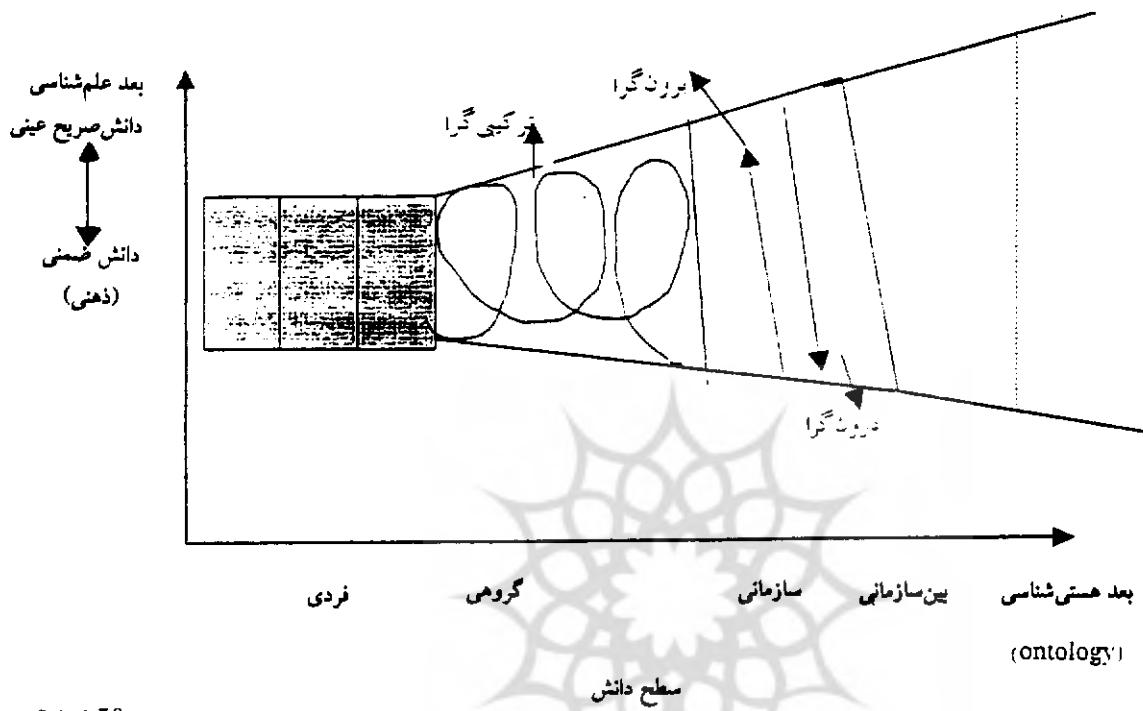
یادگیری از طریق عمل و مباحثه یا به طور صریح و میدانی ضمنی به دانش صریح، دانش مفهومی بروزنگرا را پدیدارد. حرکت از دانش ضمنی، دانش عملیاتی درونگرا را می‌آورد. حرکت از دانش ضمنی، دانش عملیاتی درونگرا را می‌آورد. حرکت از دانش ضمنی به نوع دیگری از آن، دانش به وجود می‌آورد. حرکت از دانش صریح به دانش توافقی توانی ترکیب‌گرا را به وجود می‌آورد. (شکل شماره ۴). توافقی اجتماع‌گرا را به وجود می‌آورد. حرکت از دانش

شکل شماره ۴. یادگیری از طریق عمل مارپیچ تکاملی

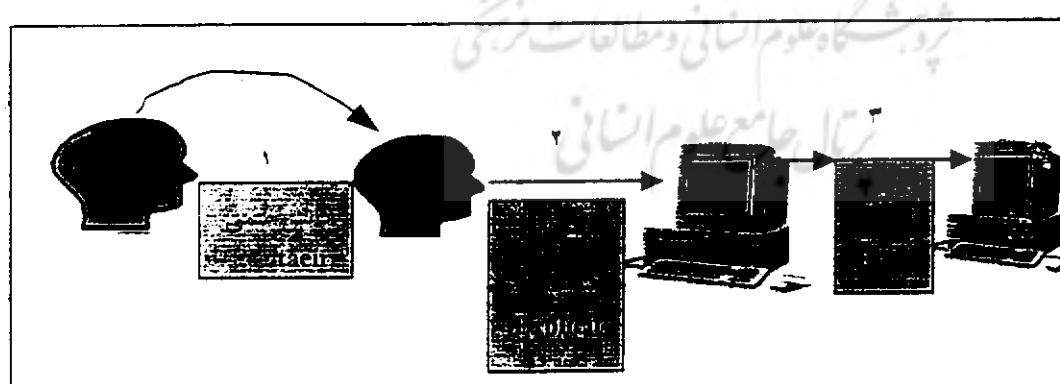
به علاوه، ماربیچ ایجاد دانش سازمانی را می‌توان از بعد سازمانی و بعد علم‌شناسی در دو سطح دانش صریح یا عینی هستی‌شناسی در سطوح فردی، گروهی، سازمانی و بین‌دانش ضمنی یا ذهنی مورد بررسی قرار داد (شکل شماره ۵).

شکل شماره ۵. ماربیچ ایجاد دانش سازمانی

139-159
2000.takeuchi

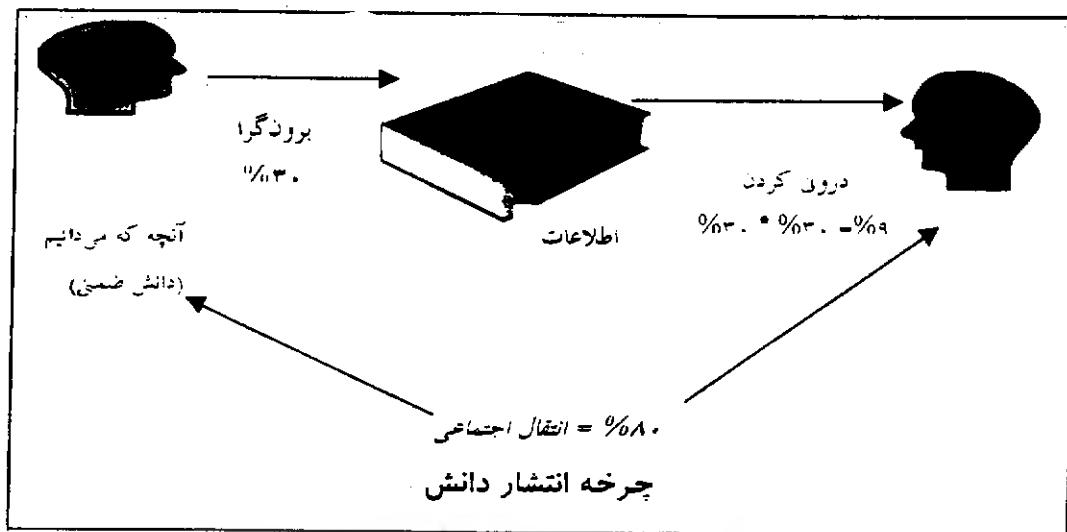
شکل شماره ۶. نمونه ترسیمی انتقال انواع دانش صریح و ضمنی

در شکل شماره ۶
می‌توان انسواع
انتقال دانش را
بطور ترسیمی
ملحوظه کرد.

در حدود ۳۰ درصد از دانش ضمنی (ذهنی) قابل انتقال به دانش صریح (عینی) و مکتوب به شکل اطلاعات است. از سوی دیگر تنها ۳۰ درصد از دانش صریح به دست آمده در حالی که از طریق انتشار اجتماع‌گرایی دانش متداول می‌توان به ۸۰٪ از دانش دست یافت (شکل شماره ۷).

شکل شماره ۷. اثربخشی انتشار دانش به طور اجتماعی

فرایند یادگیری، انواع یادگیری، مراحل یادگیری و سطوح یادگیری پرداخته می شود(شکل شماره ۹).

فرایند یادگیری: از طریق شناخت یا خلق مفاهیم، افکار و... و سپس انتشار آن شناخت و درک، و ترکیب یا اصلاح شناخت، می توان مبادرت به عمل نمود. این فرایند منجر به یادگیری می شود.

انواع یادگیری: ساده‌ترین نوع یادگیری، یادگیری تک حلقه‌ای است که مبنی بر مفروضات ثابت است. یادگیری دو حلقه‌ای به معنای تغییر در الگوهای ذهنی است. یادگیری سه حلقه‌ای پیچیده‌ترین نوع یادگیری است و منجر به تغییر در آرمانها می شود. این نوع یادگیری ویژه محققان و متمنکران است. مراحل یادگیری: یادگیری شناختی یا کل شناسی مبنی بر نظریه‌های یادگیری شناخت گشتالت است. یادگیری فرهنگی مبنی بر نظریه یادگیری اجتماعی و یادگیری عملی مبنی بر نظریه یادگیری رفتاری است. در یادگیری شناختی به اصلاح شناخت پرداخته شده. و در یادگیری فرهنگی نحوه یادگیری هنجارهای اجتماعی انجام می شود و در یادگیری عملی، اصلاح و بازخورد از طریق عمل انجام شده، اتفاق می افتد.

سطوح یادگیری: یادگیری منجر به تغییر دانش، نگرش و رفتار فردی، گروهی، سازمانی و بین‌سازمانی می شود.

در مجموع می توان با تلفیق زیرساختهای یادگیری در چشم‌انداز عملی مدیریت دانش به نمونه جامع مدیریت دانش دست یافت.

چهار چوب عملی مدیریت دانش

مدیریت دانش فرایند تعریف دانش، ایجاد دانش، انتشار دانش، ترکیب و اصلاح دانش در نهایت، و انجام عمل است.

تمامی این موارد متکی بر زیرساختهای یادگیری می باشد.

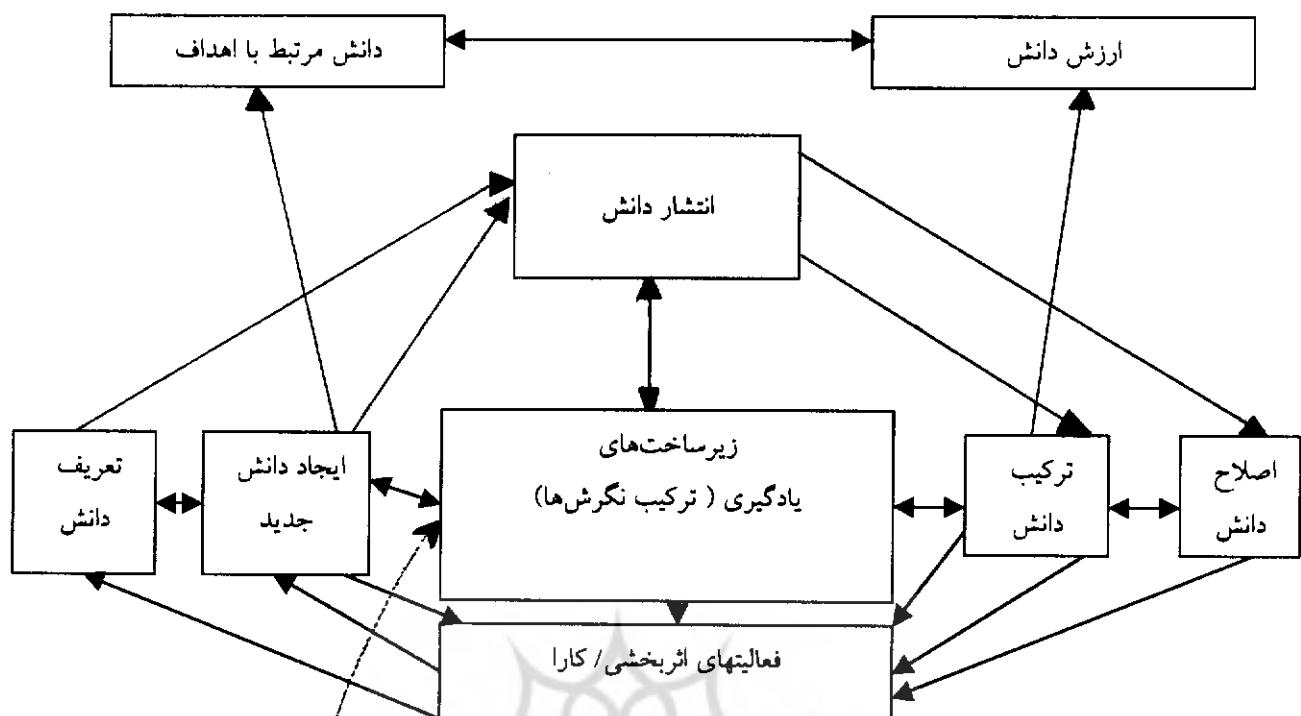
از سوی دیگر مثلث تحقق اهداف و ارزشهای خاص و فعالیتهای کارا و اثربخش دارای تعامل اجزا با یکدیگرند. به این مفهوم که اهداف، ارزشها و فعالیتهای کارا و اثربخش، تأثیر متقابل بر یکدیگر می گذارند.

همچنین، پس از تعریف و ایجاد دانش جدید، باید به انتشار آن مبادرت کرد. با انتشار دانش، می توان به ترکیب و اصلاح دانش جدید اقدام کرد. ترکیب و اصلاح دانش، در نهایت منجر به فعالیتها یا اقدامات اثربخش و کارا می شود. افراد یا سازمانها با فعالیتهای کارا و اثربخش خود می توانند گام جدیدی برای تعریف یا ایجاد دانش جدید بردارند. این حلقة به طور مستمر قابل تکرار است.

اجزای چرخه دانش و مثلث دانش با یکدیگر دارای ارتباط تعاملی و چرخشی مستمرند، و همه آنها بر زیرساختهای یادگیری متتمرکز شده‌اند(شکل شماره ۸).

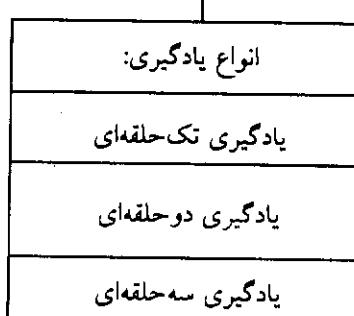
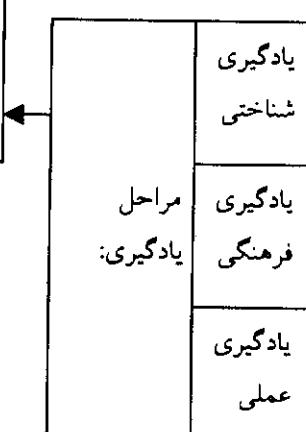
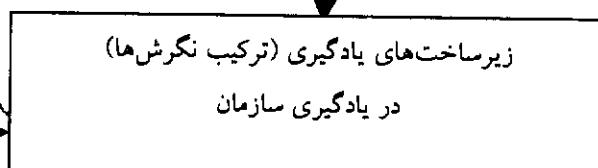
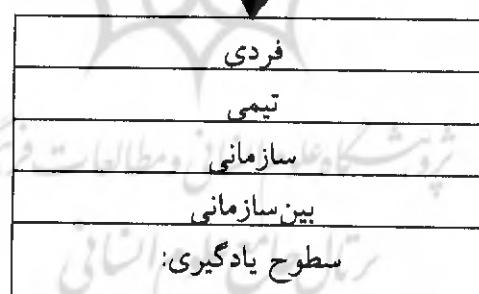
زیرساختهای یادگیری

واژه مترادف مفهوم یادگیری همان تغییر در دانش، نگرش، رفتار فردی و گروهی یا سازمانی است. و یادگیری مؤثر منجر به تغییر در رفتار یا عملکرد خواهد شد. با توجه به اهمیت زیرساختهای یادگیری در مدیریت دانش به تشریح

شکل شماره ۸

چشم‌انداز عملی مدیریت دانش

منبع: (193 2000, Reinhardt)

شکل شماره ۹. ترکیب نگرش‌ها

در مقایسه یادگیری سازمانی

- ایجاد و گسترش فناوری اطلاعات (IT) مبادرت کرد، بالاخص ویژگیها و توانمندیهای انسانها، به عنوان ایجاد کنندگان، ناشرین و ارزیابان دانش باید مورد تأکید قرار گیرند.
۴. طراحی و ایجاد فرایند مدیریت دانش در سازمانهای تحقیقاتی یا مراکز تحقیقاتی سازمانها.
۵. استمرار شناخت و ایجاد و بازنگری در فرایند مدیریت دانش.
۶. تلقی کردن مدیریت دانش به عنوان ایجاد بستر برای حرکت به سمت مدیریت حکمت و مدیریت بصیرت.
۷. توجه به مفاهیم و ارزشهای یادگیری مستمر از طریق مدیریت سرمایه‌های فکری.

منابع

- احمدی، علی‌اکبر، گفتگو، (۱۳۷۹)، نظام مستندسازی، مروری بر تجربه‌های مدیران و انتشار آنها (مدیریت دانایی)، نشریه تحول اداری، سازمان مدیریت و برآورزی کشور، شماره ۲۹، ۳۰، ص ۱۱ تا ۲۴.
- _____، رخالف الهی، احمدعلی، (۱۳۷۹)، طراحی الکترونیکی یادگیری مستمر مدیران وزارت جهاد کشاورزی، پایاننامه دکتری دانشگاه تربیت مدرس.
- _____، پورفلح، عباس، (۱۳۷۹)، طرح بررسی جامع مدیریت بر تحقیقات و مراکز تحقیقاتی، مرکز تحقیقات علمی کشور، سمینار ملی ساماندهی تحقیقات، ص ۲۱۴.
- _____، (۱۳۷۹)، طراحی الکترونیکی سازمانهای تحقیقاتی یادگیرنده، مرکز تحقیقات علمی کشور، مجموعه مقالات سمینار ملی ساماندهی تحقیقات در برنامه سوم توسعه، ص ۲۱۴.
- الهی، شعبان و احمدی، علی‌اکبر، (۱۳۷۹)، نظام مستندسازی تجربیات مدیران، مرکز آموزش مدیریت دولتی، فصلنامه مدیریت دولتی، شماره ۲۹.
- رجبیگی، مجتبی و احمدی، علی‌اکبر، (۱۳۷۹)، الکترونیک برای ارزیابی عملکرد پژوهشی سازمانها، مرکز تحقیقات علمی کشور، مجموعه مقالات سمینار ملی ساماندهی تحقیقات در برنامه سوم توسعه، ص ۲۴۴.
- تامس، داونپورت و لارنس، پروساک، (۱۳۷۹)، مدیریت دانش، ترجمه دکتر حسین رحمان‌سرشت، تشریفاتی، تشریفاتی، تشریفاتی.
- Ives, Morey & Etal, (2000), *Knowledge Management* MIT Press.
- Morey, Maybuy, (2000), *thurai sing ham , Knowledge Management*, MIT. Press.
- Seemann&Etal,Morey&etal(2000), *Knowledge Management*, MIT.
- Takeuchi, Morey & etal, (2000), *Knowledge Management*, MIT.
- Wheatley, A, Morey & etal, (2000), *Knowledge management*, MIT. ■

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

سرمایه‌یا منبع و یا دارایی نیازمند به مدیریت است. منابع و سرمایه‌های انسانی در این میان اهمیت خاص دارند. مهمترین ویژگی و سرمایه انسان، قدرت تفکر اوست. تفکر انسانها را قادر کرده است تا تمدن و شرایط کنونی را پدید آورند و به خلق آینده پردازند. به علاوه، این توانایی، به انسانها امکان شناخت و تحقیق در مورد تمامی پدیده‌ها و روابط میان آنها را داده است.

از سوی دیگر، با توجه به اهمیت تحقیقات و مطالعات در جوامع امروزی، سازمانهای تحقیقاتی و مطالعاتی یا فکری در زمینه‌های گوناگون به وجود آمده‌اند. به علاوه سازمانهای اجرایی، تولیدی و خدماتی نیز با توجه به اهمیت تحقیقات و مطالعات در ادامه حیات و پیشرفت آنها، به واحدهای تحقیق و توسعه در درون خود توجه خاصی کرده‌اند و نیروی انسانی، بودجه و سایر امکانات سازمانی را به این زمینه‌ها اختصاص داده‌اند. در مجموع ملاحظه می‌شود که تحقیقات و مطالعات همچون نیاز حیاتی جامعه و سازمانها و انسانهای امروز محسوب می‌شوند. از سوی دیگر، با توجه به دانشگرایی سازمانهای پیشرو، ضروری است که به موضوع مدیریت دانش یا مدیریت سرمایه‌های فکری، در این سازمانها توجه خاصی نشان داده شود.

شایان ذکر است که سازمانهای تحقیقاتی یا واحدهای تحقیقاتی سازمانها به عنوان سازمانهای پیشرو در دانشگرایی بیش از هر سازمانی نیازمند مدیریت دانش هستند. آنچه در این مقاله آمده است، توجه مجدد بر تفکر و مدیریت فکری‌های ابانته و پنهان و آشکار سازمانهای است. بر این اساس پیشنهادهای زیر ارائه می‌شود:

۱. شناخت و بازنگری داراییها و سرمایه‌های سازمان و توجه به آنها بر اساس نسبت اهمیتشان اعم از مادی، معنوی و فکری.
۲. شناخت فرایند دانش و بازنگری در هر یک از مراحل این فرایند که شامل شناخت، ثبت (مستندسازی)، انتشار، بازنگری و اصلاح ... دانش است. همچنین، ایجاد ابزارهای مناسب برای هر یک از این مراحل.
۳. ایجاد بستر مناسب و فرهنگسازی در زمینه گسترش توجه به سرمایه دانش و مدیریت آن که در این میان می‌توان به